

Sünnet-i Seniyyeyi hiçbir dünya metainna feda etmeyelim

Recep Bey: “Çok yoğun bir işte çalışıyorum. Zorlandığım zamanlarda öğlen, ikindi ve akşam namazlarının sadece farzlarını kılıyorum. Mahzurlu mudur?”

Çok yoğun olduğunuz zamanlarda namazı yoğunluğunuza feda etmemeniz, çok büyük feragatinizi gösterir.

Ancak bence siz bir adım daha atın ve sünnetleri de muntazaman kılın. En fazla beş dakika yeter size. Sünnetler de bizim için hayat kaynağı. Şefaat-ı Resûl (sav) için sünnetlere büyük ihtiyacımız var. Farzlar fıtrat borcumuz. Sünnetler feyiz kaynağımız. Farzlar ekmek, su ve hava gibi lâzım manevî hayatımıza; sünnetler meyve gibi. Nasıl, hayatta yalnız ekmek, su ve hava ile yetinmiyoruz. Meyve de yiyoruz. Çay da içiyoruz. Ruhumuzu da mânen farz, vacip, sünnet, nafîle... vs. çeşitli kaynaklardan besleyebildiğimiz kadar beslemeliyiz. Sınır koymamalıyız. Gücümüz yettiği kadar.

Hiç şüphesiz farzlara daha bir ehemmiyet vermeliyiz. Ve farzları kıldığımızda üzerimizdeki namaz zimmeti düşmüş olur, yani o namazla ilgili mahşer sorgusundan inşallah kurtulmuş oluruz. Ancak mümkün mertebe sünnetlerden de geçmemeliyiz.

Ebû Firâs Rabîa b. Ka'b El-Eslemî (ra), Suffe ashabındandı ve gece-gündüz Peygamber Efendimiz'in (sav) mübârek kapısından aslâ ayrılmazdı. Resûl-i Ekrem Efendimiz (asm) ne emrederse “Lebbeyk Ya Resûlallah!” der ve ânında, hemen, kaşla göz arasında o işi bitirirdi. Resûlullah Efendimiz'e (asm) abdest suyunu dökmeye kadar hizmet eder ve onun rızasını kazanmaya çalışırdı.

Bir gün, Allah Resulü'nün (sav) öylesine gönlüne girmiş olacak ki, Resul-i Ekrem Efendimiz (sav): “Dile benden ne dilersen!” buyurdu.

Kâinatın Efendisi, Fahr-i Kâinat, Zamanın ve Mekânın Biricik Ferdi, Allah'ın Habîbi ve Resûlü (sav) size, “Dile benden!” deseydi, siz ne dilerdiniz?

Ebû Firâs (ra) dedi ki: “Cennet’te seninle beraber olmak isterim!”

Resûlullah Efendimiz (sav):

“Bundan başka?” buyurdu.

Ebû Firâs (ra):

“Dileğim yalnız budur! Bunu isterim!” dedi.

Allah’ın Resulü (asm):

“O halde; kesret-i sücud ile nefesine karşı bana yardımcı ol!” buyurdu.¹

Kesret-i sücud, yani “çok secde” ile demektir ki, günümüze aktardığımızda yoğunluklarımız arasına, farz namazların yanına sıkıştırdığımız müekked veya gayr-i müekked sünnet namazlar bize inşallah kesret-i sücud sevabı kazandırırılar. Yani farzları kılmakla beraber, mümkün mertebe sünnet namazları da kılanlar, bu hadiste “çok secde” ile müjdelenen bahtiyarlar arasına inşallah girmiş olurlar.

Dipnotlar:

1- R. Sâlihîn, 106